

Serie No. 32

Haarlaas

Regi

10.20

WASON

Heer - aar

PL

5179

S47

1922

ASIA

SENGGOETROE.

Salinan saka
kagoengenané toewan

Dr. G. A. J. HAZEU.

Tjap-tjapan kang
kaping teloe.

UITGAVE VAN DE COMMISSIE
VOOR DE VOLKSLECTUUR.

Wedalan Bale Poestaka.

CORNELL
UNIVERSITY
LIBRARY

P1
5179
S47
1922

GÉ NALINK & SON
OLD & MODERN BOOKS
Korte Kortjespoortsteeg 8
1012 TC AMSTERDAM
The Netherlands

C. Hooykaas.

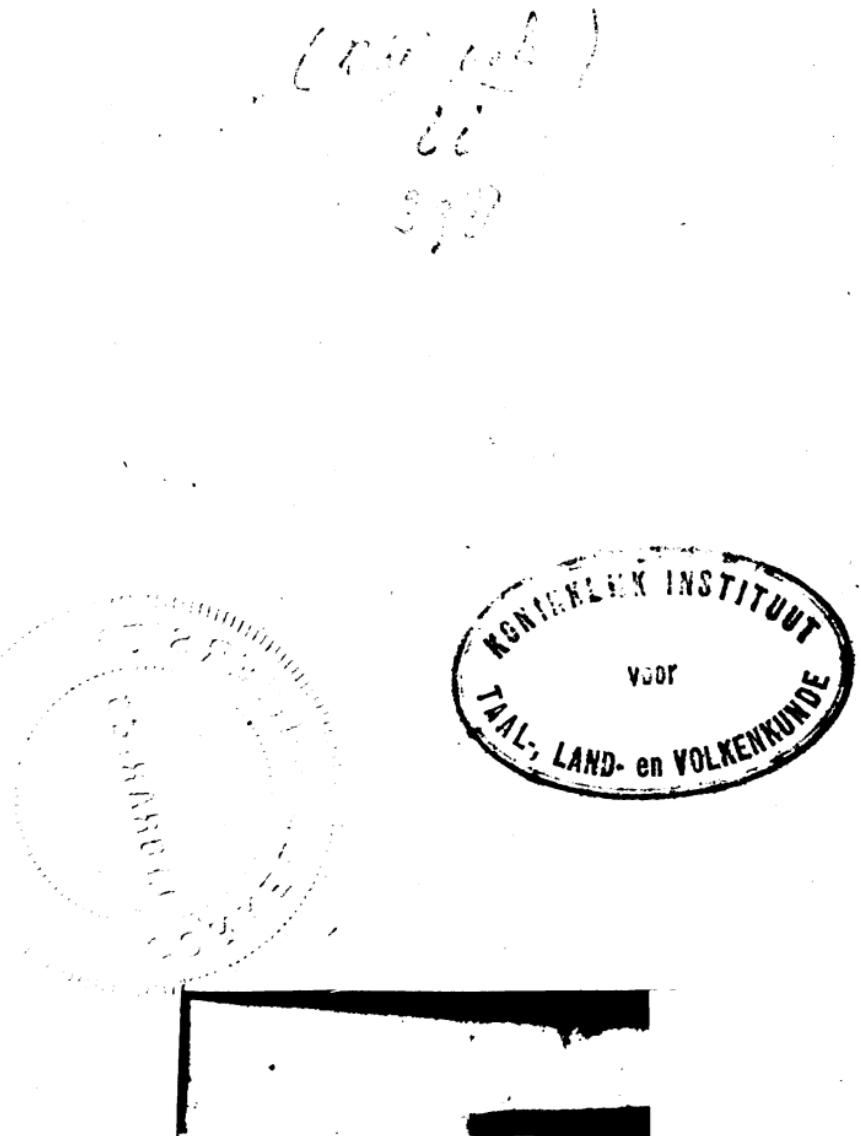
D. G. HOEKKAAS
Hoekkaas
Te Batavia

Sekolah kelas II No. 2

N. A WEN

19 Februari 1934

Serie No. 32

Regi f 0.20

SENGGOETROE.

Salinan saka
kagoengané toewan

Dr. G. A. J. HAZEU.

Tjap-tjapan kang
kaping teloe.

DRUKKERIJ VOLKSLECTUUR,
WELTEVREDEN 1922.

Wedalan Balé Poestaka.

NOAWEN

19 Februari 1934

sadé djenang dateng peken, awitjanten dateng anak-ipoen makaten :

„Senggoetroe ! Pikirkoe rada ora kepénak, tangga désa kidul koewé anaké mentas dipangan ing boeta, moeng-goeħ saka karepkoe : kowé miloea akoe loenga menjang pasar.”

Wangsoelanipoen Senggoetroe : „Bijoeng, akoe ana ngomah baé, moeng lading gapit tjilik kaé tinggaleh takgawané, siwa Boeta Idjo saiki wis ora pati nggoleki akoe, jèn teka, saben anjeloek akoe bandjoer taksaeroeri, dèwèké wis nrima, sarta bandjoer mangan djenang ngèngèhankoe baé.”

Bijoengipoen Senggoetroe ladjeng késah kalihan wittjanten : „Ija ta, nanging sing ngati-ati, djenangmoe takdèkèkaké ana ing salang.”

Senggoetroe amangsoeli : „Ija, bijoeng, mengko jèn akoe arep mangan takdjoepoeké déwé.”

Sakésahipoen bok randa, poen Senggoetroe ladjeng oempetan ; sareng sampoen wantji ngadjengaken petjet sawet enèm, Boeta Idjo dateng. Saweg doemoegi ing latar sampoen atjeloek-tjeloek kados adatipoen : „Senggoetroe ! Senggoetroe !”

Wangsoelanipoen Senggoetroe semoe anjenjampahi : „Walang pontang, wa.”

Boeta Idjo : „Embokmoe menjang ngendi ?”

Senggoetroe : „Menjang pasar, wa.”

Boeta Idjo : „Ngèngèhané apa ?”

Senggoetroe : „Ngèngèhané djenang, wa.”

Boeta Idjo : „Ana ngendi ?”

Senggoetroe : „Ana salang, wa.”

Boeta Idjo : „Wađahé apa ?”

Senggoetroe: „Wađahé pandjang, wa, soeroené patjoel gowang, wa.”

Boeta Idjo: „Enggonmoe ana ngendi?”

Senggoetroe: „Ora karoahan, wa.”

Boeta Idjo anggèning madosi ngantos dangoe boten saged pinanggih, manahipoen kaken sanget, ladjeng amendet djenang ingkang goemandoel ing salang: kateda. Sareng sampoen telas paneđanipoen, ladjeng dateng pawon, mingak-mingoek ngoepados tetedan sanèsipoen, aningali ing paga wonten beton nangka mentah salajah ageng, dipoenpendet ladjeng kabakar sadaja. Samatengipoen toemoenten kateda, dipoeniras wonten ingadjeng pawon kalihan alinggih ing baṭok boloe, telas paneđanipoen beton, Boeta Idjo wahing. Ing mangka poen Senggoetroe anggènipoen ndelik wonten ing baṭok boloe ingkang kadamel linggih waoe. Poen Senggoetroe mireng wahingipoen kagèt ndjelih. Boeta Idjo goemoedjeng nggoegoek, witjantenipoen: „Lah, saiki, Senggoetroe, kowé bisa ketemoe.”

Baṭok ladjeng dipoenbikak, Senggoetroe katjepeng, Boeta Idjo witjanten malih: „Lah, déné menis-menis temen roepamoe, Senggoetroe! saiba segeré rasané awakmoe kijé.”

Senggoetroe mangsoeli: „Wa Boeta Idjo! akoe adja kopangan, waregmoe sapira, akoe moendak mati.”

Boeta Idjo: „Apa abamoe.”

Poen Senggoetroe badé kateda, saweg dipoenangab-aken tjangkemipoen Boeta Idjo ladjeng mantjolot dateng telak, loemebet ing goewa-garba, wiloadjeng boten kamamah. Senggoetroe wonten wadoeking Boeta Idjo witjanten:

„Wa, wa, Boeta Idjo! sing poetih·poetih dawa iki apa?”
 Boeta Idjo: „Koewi oesoes.”

Senggoetroe: „Dakirisé, ja, wa!”

Boeta Idjo: „Adja, Senggoetroe, saiba larané oesoes-koe arep koiris.”

Senggoetroe: „Apa abamoe” maoe kowé dakpenging mangan akoe ija ora gelem, kowé koedoe gawé patikoe, toer pamanganmoe ora sapira, nganggo kowé tjalaṭoe: „Apa abamoe,” saiki gentèn, sanadjan kowé boeta loewih gedé doewoer prakosa banget, ananging saiki kowé dadi ringkikh.”

Boeta Idjo: „O, enggèr Senggoetroe, alimana akoe, oesoeskoe adja koiris.”

Senggoetroe: „Moelané wong doewé pangoewasa ikoe adja doemèh jèn lagi menang, hara, akoe wetokna, mengko jèn akoe wis ana ing djaba mestì ora sida dakiris oesoesmoe.”

Boeta Idjo „O, ora bisa, Senggoetroe, akoe moetahaké kowé.”

Senggoetroe: „Sanadjan kowé bisa ngoetahaké akoe, ja bandjoer kopatèni.”

Oesoesipoen Boeta Idjo ladjeng dipoeniris-iris, Boeta Idjo klabakan ndawah, sambatipoen:

„Senggoetroe! mati akoe.”

Senggoetroe: „Sing goemantoeng tangkeban sapasang iki apa, wa?”

Boeta Idjo: „O, koewi ati, Senggoetroe.”

Senggoetroe: „Dakirisé, ja, wa!”

Boeta Idjo: „O, adja, enggèr, Senggoetroe!”

Senggoetroe: „Apa abamoe.”

Ladjeng dipoeniris, Boeta Idjo asesambat bengak-bengok: „Mati akoe, larané ora djamak.”

Senggoetroe: „Polahmoe ora karoahan, wa, apa saka boengahmoe, lah sing kaja kembang gedhang iki apa, wa?”

Boeta Idjo: „Koewi djantoeng, Senggoetroe, adja koepik-epik, akoe mengko bakal mati, jèn djantoengkoe koiris.”

Senggoetroe: „Jèn djantoengmoe ora olèh dakiris, sing dakpangan apa, wetengkoe ngelèh.”

Boeta Idjo: „Lijané baé, Senggoetroe, adja koewi.”

Senggoetroe: „Wa, wa, iki apa sing rada; boender?”

Boeta Idjo: „Ikoe gindjel, Senggoetroe.”

Senggoetroe: „Dakirisé, ja, wa?”

Boeta Idjo: „O, adja.”

Senggoetroe: „Lah, kepijé, sing dakpangan apa, ngèngéhankoe djenang wis kopangan, akoe milih-milih sing bakal dakpangan, kowé koedoe ora olèh.”

Boten tarèn malih poen Senggoetroe ladjeng ngirisi djeroanipoen Boeta Idjo, saking sakitipoen, danawa Idjo klabakan ladjeng pedjah wonten ḫadah kebon wingking grika, Senggoetroe atjeloek-tjeloek:

„Wa! wa! Boeta Idjo! wa! wa! lo kok teka meneng baé siwa iki, apa toeroe, apa wis mati, djadjal”djeroané dakirisé manèh, jèn isih oerip kang mesji sambat.”

Boeta Idjo dipoenirisi djeroanipoen mèndel kémawon, amratandani bilih sampoen pedjah, poen Senggoetroe wonten wetenging danawa mindak ageng, kados kali-mrahanipoen laré, ladjeng medal. Senggoetroe soemerep woedjoeding danawa éram sanget, sabab woedjoedipoen langkoeng ageng inggil, mila Senggoetroe ngoenandika makaten:

„Akoe iki saméné tjilikkoe, apa manéh botjah wadon, ing mangka bisa ngalahaké boeta kang samono gedé-djewoeré, lan kang dadi werining botjah-botjah kabéh, dadi tetéla banget saka pitoeloenging Allah.”

Poen Senggoetroe mantoek ladjeng adoes, badanipoen sakodjoer dipoenlandani, sindjang lan rasoekanipoen dipoenwasoehi, ladjeng santoen panganggé. Saweg djoengkatan wonten sangadjenging kori, embokipoen Senggoetroe dateng, njélèhaken bebektanipoen kalihan witjanten :

„Senggoetroe, kowé teka amandan rawa? adoes kramas, angadi-warna, teka petjah pamoré anakkoe, enja gilo, dakoléh-oléhaké kang dadi dojananmoe, pa-naganen.”

Wangsoelanipoen Senggoetroe: „Ija, bijoeng, mengko kowé dakkandani, wetengkoe selak ngeléh, dalmangan oléh-oléh qisik.”

Senggoetroe ladjeng nedé sekoel oelam sarta panganan oléh-oléh waoe, sareng sampoen toewoek wiwit tjarijos:

„Bijoeng, saapoengkoermoe maoe siwa Boeta Idjo mréné, nggoléki akoe, ora bisa ketemoe. Barang simpenan kabéh dipangani; soewé-soewé nggoléki akoe ketemoe, bandjoer dioental, bareng akoe ana sadjroning wadoek boeta, djeroané kabéh dakirisi. Soewé-soewé si Boeta Idjo mati, bijoeng, **wetengé** dakbedah, bareng wis bolong akoe noeli metoe kalawan slamet.”

Bijoengé tjalaṭoe: „O, enggér, dadi kowé dèk maoe dioental boeta, rahajoe banget déné bisa metoe kalawan slamet.”

Anakipoen dipoenrangkoel sarta dipoenamboengi, temboengipoen: „Saiki ana ngendi, nggér, boetané ??”

Wangsoelanipoen Senggoetroe: „Ana ndadah kebon boeri kana, bijoeng.”

Bok randa énggal anoewèni bangkéning danawa; sareng soemerep langkoeng adjiihipoen, ladjeng wangsoel kémawon, anakipoen dipoenpoeroegi saha dipoen-rangkoel malih, witjantenipoen:

„Senggoetroe, kaprijé déné kowé bisa matèni boeta kang samono gedéné?”

Wangsoelanipoen Senggoetroe: „Ija, bijoeng, lah wong boeta salah, dadi moenggoeh patiné ija kalawan gampang, enggonkoe matèni ora rekasa.”

Saking bingahing manah, bok randa énggal amiloe-djengaken ingkang winastan „*Narawéda*.“ Para tangga tepalihipoen sami dipoenoendangi, ingkang sami dateng kalebet wakiling Brahmana (toekang donga) wonten tijang woloe, sami linggih wonten ngambèn angepoeng ambengan. Bok randa madjeng sarta witjanten: „Sadèrèkkoela ingkang sepoeh toewin ingkang enèm, mila koelaatoeri sami pinarak ing saloe pirantoskoela, perloe koelaatoeri naksèni, koela amiloedjengi anakkoela poen Senggoetroe, djalaran mentas kateda danawa saged medal saking goewa-garba kanти wiloedjeng, malah-malah danawanipoen pedjah, déné anakkoela waoe, itjala badjang sawanipoen, rineksaha ing Déwa.”

Brahmana ladjeng ndongani ambeng kadjetipoen bok randa waoe, sabakdaning donga, ambeng kabagé waradin kados adat, tirahaning panedanipoen sami kabekta mantoek pijambak-pijambak, ingkang kawastanan sekuel brekat.

Katjarjos poen Senggoetroe saja ageng, warninipoen katingal saé, ngantos dados konđang-kidoenging para

djedjaka ing padoesoenan prepat mantja gangsal. Déné para tetijang ing doesoen ngrikoe taksih sami prihatos kémawon; sabab kađang kala taksih kaambah ing danawa ingkang saéngga weri, lami-lami wartos waoe sampoen kamirengan ing nagari Djenggala. Menggah ingkang djoémeneng Nata wonten ing nagari Djenggala Maha Praboe Lemboe Amiloehoer, mijos tinangkil ing siti loehoer kados saben-saben, kapraboning Naréndra ageng, kaadep déning para poетra, ingkang sami sowan:

1. Radèn Pandji Asmarabangoen,
2. Radèn Pandji Tjarangwaspa
3. Bradjanata,
4. Kartala,
5. Andaga,
6. Wiroen,
7. Soenggingan, poenapa malih kadang-kadéan sadaja pepak.

Déné ingkang magelaran Patih Koedanawarsa sakantjanipoen Boepati sapangandap sadaja. Sang Nata lengah ing dampar kantjana kados Djawata angédja-wantah.

Rekjana Patih Koedanawarsa sowani ingarsa Nata nembah ladjeng matoer:

„Doeh! Goesti kawoela Sang Praboe, kawoela angoen-djoeki oeninga, siti kagoengan Nata, inggih poenika ing doesoen Welahan, samangké dipoenambah déning danawa wanana, dados ing doesoen waoe kapétang mangsa prasé, kawoelaning Nata sami sisah sadaja, boten saged nggarap sabin toewin pategilanipoen.”

Sang Praboe ing Djenggala mireng lapoeranipoen kjai Patih, welas dateng para tijang ingkang sami karisakan waoe, doeka salebetung panggalih, ngantos gondjing palenggahanipoen. Ing wasana karsa midji dateng poetra ingkang naima Radèn Wiroen, andikaning Nata:

„Koeloep, Wiroen, sira ingsoenoetoes, ilangna we-

rining désa Welahan, ja ikoe kang roepa boeta alasan, angantja adinira si Arja Soenggingan; wis koeloep, bandjoer mangkata sadina iki, sabab mesakaké botjah-botjah ndésa kabèh."

Atoeripoen Radèn Wiroen: „Noewoen inggih sandika.”

Radèn Wiroen ladjeng pangkat kalihan ingkang raji Radèn Soenggingan, keboet sawadya-balanipoen, lampah-ipoen ing margi boten katjarijos.

Sang Praboe Lemboe Amilohoer anggèning siniwaka kondoer angenjapoeri, kjai Patih sakantjanipoen sami mantoek pijambak-pijambak.

Gentos tjinarijos. Lampahipoen Radèn Wiroen doe-moegi ing doesoen Welahan, kèndel sadinten-sadaloe angasokaken sarira. Éndjingipoen pirembag kalihan ingkang raji Arja Soenggingan soemedja amadosi danawa poendi panggénanipoen.

Dawoehipoen (*dateng*) Radèn Wiroen: „Jaji, sira loemakoea mangidoel, akoe kang mangalor.”

Wonten loerah sepoeh moendjoek *dateng* Radèn Wiroen: „Doeh! Goesti, sadaja karsa padoeka poenika prajogi, ananging moerih majaripoen ing lampah makaten: Para pangageng doesoen, oemboel, boejoet sami katimbalan; menggah perloeniipoen kadawoehan anedahaken panggénaning danawa, manawi sampoen kantenan *dangkanipoen*, oetawi pasabanipoen, boten rekaos anggèning moeroegi badé marwasa.”

Radèn Arja Wiroen mireng atoering kawoelanipoen makaten waoe, kagalih langkoeng prajogi, ladjeng ngandika *dateng* Radèn Soenggingan:

„Jaji, dakrasa-rasa loewih prajoga atoeré si loerah

Denta. Lah, iki, jaji, oetamané wong leloengan kanTİ wong toewa, saoepama lakoe iki maoe bandjoer pada dilakoni kaja prijé, kang masti bandjoer sajah, si boeta doeroeng bisa ketemoe."

Radèn Wiroen ladjeng dawoeh dateng loerah Denta soepados anglempakaken para pangagenging doeſoen-doeſoen oetawi boejoet oemboel.

Loerah Denta ladjeng préntah dateng Soeradenti, saha toemoenten angradinaken préntah, kanTİ djadjar sadasa, boten dangoe sami angirid oemboel boejoet sami sowan ngarsanipoen Radèn Wiroen, kalihan sampoen mirantos dedamel.

Radèn Wiroen ndangoe dateng para boejoet, oemboel, ingkang sami dateng: „Eh, boejoet, lan para oemboel kabèh, moenggoeh panggonané boeta kang dadi werining padésan ikoe, dangkané ngendi, lan sing kerep diambah ingendi?”

Atoeripoen boejoet ing Welahan: „Noeninggih, Goesti, manawi ing wantji éndjing makaten poenika, sami ti-lem ing groemboel-groemboel toewin panggénan goewa-goewa ingkang sepi boten kaambah ing tijang; mangké wantji tijang doesoen sami mantoek saking peken, ladjeng tangi angadang margi, poendi ingkang saged katjepeng ladjeng kateda, terkadang mangké sakedap sami pating-tlasak dateng ing padoesenan.”

Radèn Wiroen ngandika: „Mara, paman boejoet, akoe toedoehnna, ingendi panggonané si weri boeta?”

Boejoet Welahan ladjeng ndèrèkaken Radèn Wiroen, anedahaken panggénaning danawa, Radèn Wiroen énggal tedak manoet pitedahipoen ki boejoet, doemoegi ing groemboel wana Tjepokal. Ki boejoet moendjoek:

„Goesti, inggih groemboel ingkang ageng pijambak pœnika, ingkang sami dipoenenggèni para danawa weri.”

Radèn Wiroen soeka ing panggalih; groemboel ladjeng kađawoohan ngepang, barisan ingadjeng para abdi nagari, ing wingking para boejoet oemboel, oetawi tijang alit ingkang kawitjal kendel, sami pating-batițit. Sareng sampoen tepang pangepangipoen, tengara gong-bèri kađawoohan naboeħ, swaranipoen oejeran nggegeteri; mangka saben abdi loerah satoenggal, gong-bèri kalih, mila swaranipoen saklangkoeng ramé.

Katjarijos para danawa taksih sami sakétja atilem. Sareng mireng swara oejeran angebeki wana, sami kagèt tangi saking nggèning sami tilem, goegoep pating-gedandap medal saking groemboel, anatab kekadjengan, wonten ingkang kasarimpet ing bebondotan.

Wondéné para ingkang sami ngepang, soemerep solahing danawa medal saking groemboel pating-bedigas angadjrihi, ingkang djirih loemadjeng, wonten ingkang ndéprok, wonten ingkang adjelih-djelih sesambat bapa bijoeng, wonten ingkang pating-biloeloeng pados pandelikan, ingkang kendel sami ambekik, kantja nagari sami asoerak-soerak. Para danawa ladjeng dipoenkrötjok ing dedamel, danawa anandang kanin, ladjeng nradjang poeroen. Nir**T**baja, nir**T**wikara, kroda angamah-amah amakikikan, goemoeloeng ander-pati, angerah, angerek anjenjempal, gègèr para tetijang kados gabah dipoeninteri, tanboeh-tanboeh solahipoen, pamoeking danawa nggegirisi, wadyanipoen Radèn Wiroen boten mangga-poelih, ngisis asar-saran.

Radèn Wiroen mirsa abdi sadaja sami kasoran prangi-poen lan danawa ingkang ambeg doertjara, doeka jajah

sinipi, angasta talempak anaradjang poeroen, sinander ing ditya tjaroek asilih oengkikh. Saking kijatipoen Radèn Wiroen, saking agenging danawa, talempak ingkang kagem anjoetat danawa: poetoeng, ditya njander anoebroek badé angroeket tinabok pedjah kapisanan. Radèn Wiroen kinaroebot ing danawa katäh boten mingkoeħ, solahipoen tjoekat kebat kados prendjak tinadji. Danawa ingkang tjalak sami pedjalih déning asta kémawon. Saja dangoe rota-danawa langkoeng katäh ingkang dateng amarwasa Radèn Wiroen, kalindihing prang Radèn Wiroen kénging katjepeng kabootjal tebih. Déné Radèn Soenggingan makaten oegi, dawahipoen katampénan raka Radèn Wiroen, ladjeng kadangoe:

„Jaji, sira apa isih wani prang lan boeta manèh.”

Atoeripoen Radèn Soenggingan: „Taksih poeroen, kangmas, saoepami wewaha samanten engkas, koela boten badé oelap, kangmas”.

Radèn Wiroen ngandika malih: „Lah mangkono, koewanèné Radja sinatrija ikoe, koedoe binéda, lan bangsa kalésa, akoe ija mentas diboewang ing boeta, jaji, sarta doeroeng soewé tangikoe, sira katon koe-mléjang énggal daktjandak iki. Lo! lo! lo! jaji, dakswang boeta kaé kaja pada boengah-boengah temen, pating galidro anjeḍak maréné. Jaji adja kongsi kesoewèn, énggal dakpoengkasané.”

Radèn Wiroen angasta djemparing angembat langkap, medal mbaroeboel sandjata gandawastra, koemroe-soek ingawijat kékakan djemparing, anggijoet dateng rota danawa, goendam-goendam sami loemadjeng nggendring, bibar laroet sadaja sinaponan djemparing.

Ki loerah Soeradenta Soeradenti sami marek ing goesti oematoer alon: „Doeh goesti, moegi kaoeningana, mengsah rota danawa sapoenika sampoen sirna, ingkang kantoe pedjah sadaja oetawi satengah pedjah, amoeng pating glereng, ngadeg-ngadeg rebah.

Radèn Wiroen ngandika: „Jèn mangkono, ajo pada ngaso, ngantarakaké bokmanawa sédjé dina boetané bali manèh amintâ sraja; saiki kantjamoe pada oendang-ana mangkat marang désa Welahan.”

Ki loerah matoer: „Sandika, goesti.

Bendé gong béri ladjeng tinaboeh angoengkoeng, wadya-bala ladjeng mangkat bijal alon-lonan. Boten dangoe doemoegi ing doesoen Welahan. Radèn Wiroen dipoenatoeri sipeng ing grijanipoen boejoet Welahan, angentosi rota danawa, taksih poeroen angresahi paøoesoenan malih poenapa boten; para wadya-bala sami makoewon sadjawining doesoen, anjakétjakaken badan pijambak-pijambak.

Ing satoenggiling dinten, Radèn Wiroen karsa ameng-ameng alelédang ndjadjah doesoen Welahan, Radèn Soenggingan boten ndérèk, amoeng kađérèkaken loerah sepoeh kekalih. Samargi-margi ndangoe nalika danawa angambah paøoesoenan toewin grijah-grijah poendi ingkang dipoenlebeti ing danawa waoe.

Atoeripoen oemboel ingkang ndérèk: „Goesti, menggah kagoengandalem doesoen poenika, prasasat sadaja grijanipoen abdidalem sami kalebetan rota danawa, nanging para tetijang ingkang sami gegrija boten koewawi - ~~nanggoelang~~ danawa weri waoe, goesti, mila dipoenpilaœr angili angoengsékaken anak rajatipoen. Ewadéné

wonten lelampahan ingkang sanget élok, ngantos anggoemoenaken sanget, inggih poenika wonten danawa Idjo ingkang ageng inggil anglangkoengi kantjanipoen, poenika pedjahipoen kalihan raré alit toer èstri.”

Radèn Wiroen goemoedjeng alatah mireng atoer makan-ten waoe, andikanipoen: „Paman oemboel, tjaritanira ikoe teka kaleboc ndoepara, kaprijé nalaré, déné botjah wadon tjilik bisa matèni boeta kang loewih gedé doewoer, ing mangka kowé mentas anjaritakaké boeta kang loemrah baé pada sira tanggoelang kalawan gegaman pada kalah, wekasan matining boeta maoe moeng déning botjah wadon kang isih tjilik, apa ora kaliroe, paman oemboel, mara akoe tjaritakna sabab-sababé.”

Ki oemboel malèngéh goemoedjeng sarwi toemoeng-koel, saha ladjeng angatoeraken lelampahanipoen Senggoetroe kaoental ing danawa ngantos doemoegi pedjahing danawa Idjo, rara Senggoetroe waloeja doe-moegi samangké, oetawi malih bangkéning danawa oegi taksih wonten kebonipoen.

Radja poetra ing Djenggala Radèn Wiroen éram mireng atoering oemboel waoe, ladjeng kađawoehan anedahaken panggénanipoen bațang danawa, Radèn Wiroen kađérékaken. Sadoemoegining panggénan bațang danawa, mirsa woedjoedipoen saweg angaboeh-aboehi, saja sanget ngoengoen, déné badanipoen ageng pandjang.

Rara Senggoetroe wonten ing grija, manahipoen awidag-widig, kedah medal saking grija toemoet kantjanipoen para rara ingkang pating-garoebjoeg pating-talénok aningali poetra ing Djenggala Radèn Wiroen ingkang kondang bagoes tanpa sama. Dasar sampoen raré diwasa, warninipoen montjol pijambak, anggèning

badé soemerep Radèn Wiroen kañah palanganipoen; mangka Sang kinondang bagoes tanpa sami saba kebonipoen. Senggoetroe ladjeng medal saking gria, doemoegi tritis gria wingking ndodok, amoeng aling-alings prawan satoenggal, ingkang kiwa sigoeg ing warni, mila saja njaèkaken woedjoedipoen Senggoetroe, anggèning mandeng anamataken Radèn Wiroen boten kirang tjèta.

Rara Senggoetroe angoenandika: I, i, i, njata bagoes banget Goesti Wiroen koewi, sadjekkoe oerip doeroeng weroeh wong bagoes kaja mangkono. Digolekana ngalam-donja iki ora ana manèh, moeng Goesti Wiroen, pantas baé dadi kondang-kidoenging djagat, géne salewané sarwa patoet, apa tekané kéné iki nggawa goena desti, teka gawé rasaning atikoe. Doeh Goestikoe wong bagoes! moegi asiha dateng badankoela”.

Ingkang saweg amirsani bangkéning danawa mèsem angandika: „Eh, oemboel, déné bolonging weteng boeta iki ora pati amba, botjahé sapira gedéné, lan ingendi omahé?”

Atoering oemboel: „Doeh, Goesti Wiroen, raré waoe sareng medal saking goewa-garbaning danawa, samangké sampoen ageng. Inggih poenika, rarénipoen wonten wingking gria ampingan rara ingkang tjemeng poenika, Goesti.”

Radèn Wiroen mirsa warninipoen rara Senggoetroe **kasmaran** salebetung panggalih, doek tempoek paningalipoen Radèn Wiroen lan rara Senggoetroe panggalihipoen **koemesar**, ladjeng réwa keplèsét, sarta ladjeng ndaṅgroe:

„E, botjah wadon, sapa sing doewé omah tjilik, teka betjik lan koemrisik?”

Prawan tjemeng loemantjang oematoer: „Doeh, Goesti! poenika grijanipoen bok Senggoetroe, inggih poenika embokipoen raré ingkang wonten wingking-koela poenika.”

Rara Senggoetroe toemoengkoel mèsem, Radèn Wiroen saja gambira solahipoen, angandika dateng ki oemboel:

„Lah ta, oemboel, sira timbalana bok randà kang anaké ajoe.”

Ki oemboel sampoen pinanggih njai randà wonten nglatar, ladjeng kairid sowan. Sadoemoeginipoen ngarsaning Radèn Wiroen ladjeng matoer:

„Poenika, goesti, tijang ingkang gadah anak ajoe poen Senggoetroe.

Radèn Wiroen: „É, embok randà, iki apa anakmoe kang bisa matèni boeta?”

Bok randà: „Inggih, goesti, ingkang medjahi danawa Idjo poenika anakkoela poen Senggoetroe.

Radèn Wiroen: „Jèn mengkono anakira ikoe woes prasasat tapa, bok randà, awit woes anglakoni ana weteng boeta, kang ikoe bok randà, jèn kowé tjondong ing pamikir, anakira si Senggoetroe ingsoen poendoet dadia garwaningsoen.

Bok randà: „Noewoen inggih, goesti, kawoela amoeng sadarmi anak-anak kémawon, boten langkoeng kawoela noewoen soemangga ing goestikoela Sang binagoes.

Poen Senggoetroe ladjeng dipoendandosi, sampoen dados garwanipoen Radèn Wiroen, kabekta kondoer dateng nagari Djenggala, lestantoen dados garwa amoekti wibawa.

Cornell University Library
PL 5179.S47 1922

Senggoetroe /

3 1924 010 015 612

cc

OLIN LIBRARY – CIRCULATION

DATE DUE

